

Συμβουλίου της Επικρατείας 4707/77 (τμ. Α')

Πηγή: ΕΔΚΑ Κ' 1978, σελ. 154

Περίληψη: Επί εργατ. ατυχημάτων και επαγγ. ασθενειών κατά ν.δ. 4202/61 εφαρμόζεται η νομοθεσία του Οργανισμού εις τον οποίον επηγήθευσεν ο ασφαλ. κίνδυνος, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής εις τούτον. Το επίδομα ασθενείας του ΙΚΑ δεν επηρεάζεται εκ του χαρακτηρισμού παθήσεως ως εργατ. ατυχήματος διότι είναι ενιαίον.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΗΛ. ΓΛΥΚΟΦΡΥΔΗΣ

Εισηγητής: κ. Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Δικηγόρος: κ. Αθ. Λέκκας

Επειδή εις το άρθρον 6 του Ν. Δ/τος 4202/1961 "περί διατηρήσεως των εκ της κοινωνικής ασφαλίσεως δικαιωμάτων εις περιπτώσεις μεταβολής ασφαλιστικού φορέως" (175 Α'), ορίζεται ότι: "Επί εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών εφαρμόζεται η νομοθεσία η διέπυσα τον Οργανισμόν εις την ασφάλισιν του οποίου επαλήθευσεν ο ασφαλιστικός κίνδυνος, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής εις τούτον, η σύνταξις όπως κατανέμεται μεταξύ των ενδιαφερομένων οργανισμών κατά τα εν άρθρω 5 του παρόντος οριζόμενα".

Επειδή, εν προκειμένω, καθ' α προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, εν συνδυασμώ προς τα λοιπά στοιχεία του φακέλλου ο αιτών υπήχθη εις την ασφάλισιν του ΙΚΑ από του έτους 1953 και επραγματοποίησε μέχρι του έτους 1974, 3.621 ημέρας εργασίας, ακολούθως δε υπήχθη εις την ασφάλισιν του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών δια τον κλάδον συντάξεων και εις την ασφάλισιν του ΙΚΑ μόνον δια τον κλάδον παροχών ασθενείας. Ούτος υπέβαλε εις το Υποκατάστημα Καρλοβασίου Σάμου του ΙΚΑ την υπ' αριθμ. 12/2.8.1975 δήλωσιν ατυχήματος, ένθα ανέφερεν ότι την 25.7.1975 υπέστη έμφραγμα μυοκαρδίου, ενώ απησχολείτο ως οδηγός φορτηγού αυτοκινήτου, εν συνεχεία δε επεδοτήθη παρά του ΙΚΑ λόγω ασθενείας και έτυχε συντάξεως παρά του ΤΣΑ λόγω αναπηρίας, δια του συνυπολογισμού

και των πραγματοποιηθεισών εις το ΙΚΑ ημερών εργασίας επί τη βάσει των διατάξεων περί διαδοχικής ασφαλίσεως. Εκ των ως άνω συνάγεται ότι το ΤΣΑ είναι ο οργανισμός, εις την ασφάλισιν του οποίου επαλήθευσεν ο ασφαλιστικός κίνδυνος, δι' ο και νομίμως εκρίθη δια της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι τα αφορώντα εις την συνταξιοδότησιν του αιτούντος θέματα, εν οίς και ο χαρακτηρισμός, εργατικού ατυχήματος, του επισυμβάντος εις αυτόν εμφράγματος μυοκαρδίου, ανήκουν εις την αποκλειστικήν αρμοδιότητα του ΤΣΑ, η νομοθεσία του οποίου είναι εφαρμοστέα, κατά τα εν τη ηγουμένη σκέψει. Όθεν, απορριπτέα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα δια της υπό κρίσιν αιτήσεως. Είναι δε διάφορον το θέμα της προσκομίσεως υπό του αιτούντος εις το ΤΣΑ αντιγράφου της υποβληθείσης εις το ΙΚΑ δηλώσεως ατυχήματος, ίνα κριθή παρά του αρμοδίου, κατά τα ανωτέρω, δια την απονομήν της συντάξεως οργανισμού, η τυχόν επιρροή της δηλώσεως ταύτης ως προς την συνταξιοδότησίν του.

Επειδή, εις την παρ.1 του άρθρου 38 του ΑΝ 1846/1951 "περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων" (179 Α') ορίζεται ότι το ποσόν του επιδόματος ασθενείας ισούται προς το 50% του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως, εις ην ανήκει ο ησφαλισμένος. Περαιτέρω, εις το εδάφιον β' της παραγράφου 2 του αυτού άρθρου, ως η διάταξις αυτή αντικατεστάθη δια του άρθρου 3 του Ν. Δ/τος 346/1974 (69 Α') και ίσχυε κατά τον χρόνον της επιδοτήσεως του αιτούντος, ωρίζετο ότι εν ουδεμίᾳ περιπτώσει το ποσόν του ημερησίου επιδόματος του αιτούντος, ωρίζετο ότι εν ουδεμίᾳ περιπτώσει το ποσόν του ημερησίου επιδόματος μετά των προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών βαρῶν δύναται να είναι ανώτερον του εκάστοτε τεκμαρτού ημερομισθίου της 11 ασφαλιστικής κλάσεως, ουδέ του 70% του ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως βάσει της οποίας υπολογίζεται το επίδομα. Τέλος, εις το εδάφιον β' της παρ.3 του αυτού άρθρου, ορίζεται ότι το επίδομα δεν καταβάλλεται δια πλείονας των 180 ημερών δια την αυτήν ασθένειαν, ουδέ πλείονας των 180 ημερών εντός του αυτού ημερολογιακού έτους.

Επειδή, εν προκειμένω, δια της προσβαλλομένης αποφάσεως εγένετο δεκτόν ότι ο αιτών επεδοτήθη παρά του ΙΚΑ λόγω ασθενείας επί 180 ημέρας από της 28.7.1975 μέχρι της 23.1.1976 προς 100 δρχ. ημερησίως, δεδομένου δε ότι ούτος εξήντησε το ανώτατον όριον της επιδοτήσεως λόγω ασθενείας

και έλαβε το ανώτατον ποσόν ημερησίου επιδόματος, ουδόλως ωφελείται, από απόψεως επιδοτήσεως λόγω ασθενείας εκ του χαρακτηρισμού ως εργατικού ατυχήματος του επισυμβάντος αυτώ την 25.7.1975 εμφράγματος του μυοκαρδίου. Ούτως έχουσα η προσβαλλομένη απόφασις και διαλαμβάνουσα ρητώς ότι ο αιτών δεν ωφελείται εκ του χαρακτηρισμού της παθήσεώς του ως εργατικού ατυχήματος, διότι έλαβε το ανώτατον όριον και το ανώτατον ποσόν επιδοτήσεως λόγω ασθενείας, άτινα καθορίζονται ενιαίως δια τε την κοινήν νόσον και το εργατικόν ατύχημα, παρίσταται νομίμως και επαρκώς ητιολογημένη, δι' ο και απορριπτέα ελέγχονται τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα δια του σχετικού λόγου ακυρώσεως.